

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de avocatul Ticu Ion în interesele inculpatului Șarcaliuc Roman și procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, prin care solicită casarea decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2019, în cauza penală de învinuirea lui,

Șarcaliuc Roman, născut la XXX, originar și domiciliat în mun. XXX, str. XXX, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, căsătorit, un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (6) Cod penal,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.11.2015 – 11.04.2016;
Instanța de apel: 17.05.2016 – 24.11.2016;
Instanța de recurs: 13.02.2017 – 20.06.2017;
Instanța de apel: 23.08.2017 – 14.03.2019;
Instanța de recurs: 12.06.2019- 26.03.2020 ;
Instanța de apel: 07.07.2020 – 23.06.2021;
Instanța de recurs: 17.09.2021- 24.11.2021;

CONSTATĂ :

Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 11 aprilie 2016, Șarcaliuc Roman Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.352 alin.(2) lit. c) Cod penal la amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 19 iulie 2015, partea vătămată Andronic Constantin, deplasându-se cu automobilul de model LT-

46, cu nr. de înmatriculare FXV 094, a luat o geantă cu haine și o cutie cu produse cosmetice de la o persoană cu numele Vasile, care aparțineau Cristinei Hariton, pe care s-a obligat, contra plată în sumă de 40 euro primită inițial, a le transporta din Germania în Republica Moldova și să le transmită acesteia.

Produsele cosmetice au fost confiscate la Vama Leușeni, iar în privința lui Andronic Constantin a fost pornită o cauză penală pentru contrabandă.

Șarcaliuc Roman, la 13 septembrie 2015, s-a deplasat în satul Bobeica r-nul Hîncești, unde este domiciliat Andronic Constantin, și împreună cu două persoane, a obținut de la partea vătămată Andronic Constantin întocmirea unei recipise, potrivit căreia acesta îi datora lui Șarcaliuc Roman suma de 2500 euro, deși nu îi era dator cu o astfel de sumă.

Inculpatul în perioada de timp cuprinsă între lunile august-septembrie 2015, l-a telefonat de mai multe ori și i-a trimis mesaje lui Andronic Constantin, amenințându-l cu răfuială fizică.

La 02 octombrie 2015, aproximativ ora 09:00, în or. Hîncești str. Chișinăului, aflându-se în fața farmaciei „Familia”, Șarcaliuc Roman a primit de la Andronic Constantin - tranșă din suma indicată în recipisă, adică de 500 euro, ceea ce la momentul săvârșirii faptei reprezenta, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei echivalentul a 11 150 lei.

Acțiunile inculpatului Șarcaliuc Roman au fost reîncadrate de prima instanță din art.189 alin.(6) Cod penal - șantajul, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului, amenințând cu violență persoana, săvârșit de mai multe persoane, prin amenințare cu moartea, în proporții deosebit de mari, în componența de infracțiune prevăzută de art.352 alin.(2) lit. c) Cod penal după semnele: samavolnicia, adică executarea unui drept legitim sau presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, dacă s-au cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, însoțite de amenințarea cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

Sentința a fost atacată cu apeluri de către acuzatorul de stat, de avocatul Istrate Angela în numele inculpatului și suplimentar a declarat apel avocatul Ticu Ion, de asemenea, în numele inculpatului Șarcaliuc Roman.

Procurorul a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Șarcaliuc Roman să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.189 alin.(6) Cod penal la 13 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Avocatul Istrate Angela în numele inculpatului, a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Șarcaliuc Roman, din motiv că în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de samavolnicie, prevăzută de art.352 Cod penal.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016 au fost respinse ca nefondate apelul declarat de avocatul Istrate Angela și apelul suplimentar declarat de avocatul Ticu Ion în numele inculpatului Șarcaliuc Roman.

S-a admis apelul declarat de procuror, casată hotărârea atacată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin

care Șarcaliuc Roman a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.189 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal la 6 ani închisoare cu amendă în mărime de 500 unității convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La 19 ianuarie 2017 procurorul invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) din Codul de procedură penală, a declarat recurs ordinar împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2016.

Avocatul Ticu Ion în numele inculpatului Șarcaliuc Roman, a declarat recurs ordinar împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2016 în temeiul pct.6), 8), 10), 11), 13) alin.(1) art.427 din Codul de procedură penală, solicitând casarea acesteia cu adoptarea unei noi hotărâri de achitare, iar în cazurile în care erorile judiciare nu pot fi corectate în instanța de recurs, să se dispună rejudecarea cauzei în instanța de apel.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2017, au fost admise recursurile, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2019, au fost respinse, ca nefondate, apelul declarat de acuzatorul de stat, apelul avocatului Istrate Angela în numele inculpatului și apelul suplimentar al avocatului Ticu Ion în numele inculpatului, cu menținerea sentinței atacate.

Procurorul a declarat recurs ordinar în temeiul art.427 alin. (1) pct. 6), 12) din Codul de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Avocatul Ticu Ion în numele inculpatului, invocând temeiurile prevăzute la pct.6), 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitând casarea acesteia cu achitarea lui Șarcaliuc Roman.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 martie 2020, au fost admise recursurile, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2021 apelul declarat de avocatul Angela Istrate în numele inculpatului Șarcaliuc Roman și apelul suplimentar declarat de avocatul Ion Ticu împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 11 aprilie 2016 adoptată în cauza penală de învinuire a lui Șarcaliuc Roman Iurie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (6) din Codul penal s-au resping ca fiind nefondate.

S-a admis apelul declarat de procurorul în Procuratura r-ului Hîncești, Grigore Clevadî, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 11 aprilie 2016, s-a casat sentința integral și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Șarcaliuc Roman Iurie s-a recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. b) și d) din Codul penal și în baza acestei Legi, s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale – 10 000 (zece mii lei).

În baza art. 90 din Codul penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată inculpatului Șarcaliuc Roman Iurie pe

un termen de probă de 5 (cinci) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea acordată.

În baza art. 90 alin.6 din Codul penal, s-a obligat inculpatul Șarcaliuc Roman Iurie să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

S-a obligat inculpatul Șarcaliuc Roman Iurie ca în termen de cinci zile de la data, când sentința va deveni definitivă să se prezinte la Biroul de Probațiune Orhei pentru a fi luat la evidență în scopul supravegherii executării pedepsei.

Pentru a decide astfel instanța de apel a constatat că, multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunea, acțiunile inculpatului Șarcaliuc Roman urmează a fi reîncadrate din dispoziția art. 189 alin. (6) Cod penal în baza art. 189 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, după semnele calificative - șantajul, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului, amenințând cu violență persoana, săvârșită de mai multe persoane prin amenințarea cu moartea.

Acțiunea principală din cadrul infracțiunii de șantaj comisă de Șarcaliuc Roman a îmbrăcat forma cererii de a transmite bunurile proprietarului, astfel că obiectul juridic principal l-a format relațiile sociale cu privire la patrimoniu, care au în conținutul lor un drept real. Conținutul obiectului juridic secundar al infracțiunii prevăzute la art. 189 Cod penal se schimbă în funcție de conținutul modalității acțiunii adiacente.

La caz acțiunile inculpatului Șarcaliuc Roman s-au exprimat prin amenințare, respectiv, obiectul juridic secundar este format din relațiile sociale cu privire la libertatea psihică (morală) a persoanei.

Colegiul penal a reținut că, partea vătămată Andronic Constantin fiind audiată în ședința de judecată a instanței de fond a comunicat că peste o lună a fost telefonat de către Șarcaliuc Roman, care l-a amenințat și a spus că trebuie să-i întoarcă suma de 5000 euro pentru marfa netransportată până la destinație.

Pe parcurs Șarcaliuc Roman, Hariton Cristina și persoana pe nume Vasile l-au impus să întocmească o recipisă precum că se obligă ca în termen de 1 lună să-i întoarcă suma de 2500 euro drept datorie. Adresându-se la poliție, în fața farmaciei „Familia” din or. Hâncești, el ia dat lui Șarcaliuc Roman suma de 500 euro, după care a intervenit poliția.

Astfel, declarațiile părții vătămate, ale martorilor, dar și mijloacele materiale de probă demonstrează cu certitudine că prin acțiunile sale, inculpatul Șarcaliuc Roman a realizat latura obiectivă a infracțiunii de șantaj.

Instanța de apel a conchis că, la dosar lipsesc probe ce demonstrează faptul pretinderii de către inculpat de la partea vătămată a sumei de 5000 euro, iar potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală potrivit cărora concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

Instanța de apel a reținut în sarcina inculpatului faptul cererii de transmitere a sumei de 2500 euro, prin amenințări cu răfuială fizică și omor. Conform cursului valutar la ziua de 13 septembrie 2015, suma de 2500 euro constituia echivalentul a 53899,25 lei.

Prin hotărârea Guvernului nr. 974 din 04 decembrie 2014, salariul mediu prognozat pe economie pentru anul 2015 a constituit suma de 4500 lei, astfel prin prisma art. 126 Cod penal, pentru ca în anul 2015 prejudiciul să fie considerat a fi cauzat în proporții mari sau deosebit de mari urma ca suma prejudiciului să depășească suma de 90 000 lei și respectiv 180 000 lei, ceea ce la caz nu se atestă, suma prejudiciului fiind de 53 899,25 lei.

Probele administrate de organul de urmărire penală, cercetate în instanța de fond și verificate în instanța de apel demonstrează că Șarcaliuc Roman cerând de la partea vătămată să i se transmită suma de 2500 euro, a acționat cu intenție directă, urmărind anume scopul de profit.

Șarcaliuc Roman a amenințat partea vătămată cu aplicarea violenței fizice și omorul, iar Andronic Constantin a fost impus să semneze o recipisă prin care confirmă că anume lui Șarcaliuc Roman îi datorează suma de 2500 euro și nu lui Hariton Cristina.

Astfel, în faptele inculpatului Șarcaliuc Roman, sunt întrunite semnele calificative ale infracțiunii de șantaj prevăzute în dispoziția art. 189 alin. (2) lit. b) și d) din Codul penal.

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de avocatul Ticu Ion în numele inculpatului, invocând temeiurile prevăzute la pct.6), 8) 11) și 13) alin.(1) art.427 din Codul de procedură penală, solicitând casarea acesteia cu achitarea lui Șarcaliuc Roman.

La caz, susține că nu există latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 189 alin.(2) lit. b) și d) din Codul penal.

Șarcaliuc Roman nu a dorit să se îmbogățească ilegal pe seama lui Andronic Constantin, doar a solicitat prejudiciul cauza de acesta, drept urmare că bunurile transmise din Germania nu au ajuns la destinație.

Referitor la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală a invocat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor și probelor administrate la urmărirea penală și cercetate în instanța de judecată.

Totodată susținut că, instanța de apel i-a încălcat dreptul de a beneficia de prevederile Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, în vigoare de la 09 septembrie 2016, deoarece infracțiunea prevăzute de art. 189 alin.(2) din Codul penal cade sub incidența legii menționate.

Instanța de apel, nu a exercitat un control efectiv al învinuirilor aduse prin prisma prevederilor legale și a jurisprudenței CtEDO privind claritatea și caracterul concret al acestora.

Examinând cauza instanța de apel nu a respectat prevederile art.414 alin.(6) din Codul de procedură penală.

Procurorul a declarat recurs ordinar în temeiul art.427 alin. (1) pct. 6), 12) din Codul de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului declarat procurorul a indicat că, instanța de apel a reîncadrat greșit acțiunile lui Șarcaliuc Roman din dispoziția art.189 alin.(6) din Codul penal în baza art.189 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal.

Decizia instanței de apel urmează a fi casată în temeiul art.427 pct.6) din Codul de procedură penală, deoarece instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor apelului declarat de procuror, precum și decizia nu cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, iar motivarea este contradictorie cu dispozitivul hotărârii. ceea ce echivalează conform prevederilor art.435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel.

Instanța de apel a acționat în derogare de la prevederile Codului de procedură penală și nu s-a condus de recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție expuse în pct.14 al hotărârii nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, conform căreia nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Conform art.422 din Codul de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar împotriva hotărârilor instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 din Codul de procedură penală și au declarat recursul ordinar în termen.

Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, avocatul Ticu Ion în interesele inculpatului Șarcaliuc Roman, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) din Codul de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în dispoziția art. 427 din Codul de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurenții contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) 12) din Codul de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile și motivele invocate de recurenți în susținerea acestora nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Soluția instanței de apel este întemeiată pe cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi

admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate de recurenți.

În acest sens, cu referire la argumentele recurenților prin care aceștia își manifestă dezacordul cu soluția și motivarea instanței de apel prin care instanța l-a recunoscut vinovat pe Șarcaliuc Roman în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. b) și d) din Codul penal, Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă, ce contravine materialelor cauzei penale, iar fapta inculpatului a fost confirmată prin probele administrate și apreciate în decizia instanței de apel.

Colegiul penal conchide că, instanța de apel corect a reținut vinovăția inculpatului Șarcaliuc Roman în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. b) și d) din Codul penal, motiv din care instanța de recurs ordinar respinge criticile recurenților în acest aspect.

În partea ce vizează invocarea dreptului de casare, pct. 6) alin. (1) art. 427 din Codul de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul menționează că, reieșind din materialele dosarului, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate atât de partea acuzării cât și de partea apărării în ședințele instanței de apel, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de admitere a apelului declarat de procuror, pronunțând o nouă soluție.

În același timp, Colegiul atestă, că recurenții invocă tot sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 din Codul de procedură penală, ca temei de casare, precum că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, fără a specifica concret prin ce anume a fost admisă aceasta, menționând-o doar în recursurile declarate, iar în continuare expunându-și dezacordul cu concluziile despre vinovăția inculpatului în cele incriminate de partea acuzării, considerentele instanței de apel la acest capitol, criticând conținutul probelor ce au fost reținute la baza condamnării acestora.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe și care nu este temei de drept, separat din numărul celor incluse în art. 427 din Codul de procedură penală. Astfel invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Deci, temeiul de recurs invocat de recurenți, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma aspectelor invocate de recurenți, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența acestui temei de recurs, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) din Codul de procedură penală. S-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor

relevante invocate în apelurile părților, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel.

Din conținutul recursurilor declarate, Colegiul atestă că o bună parte a criticilor se referă la dezacordul cu modalitatea de reapreciere a probelor administrate în prezenta speță de către instanța de apel, însă aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept, de către instanțele de fond, iar dezacordul părților în acest sens nu constituie temei pentru desființarea unei hotărâri judecătorești și temei pentru recurs, deoarece nu este prevăzut în alin. (1) art. 427 din Codul de procedură penală.

Instanța de recurs menționează, că avocatul Ticu Ion acționând în interesele inculpatului Șarcaliuc Roman invocă în prezenta cauză și incidența temeiului de la pct. 8) alin. (1) art. 427 din Codul de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunilor imputate în acțiunile inculpatului Șarcaliuc Roman, solicitând achitarea acestuia de săvârșirea celor incriminate.

Acest temei este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Instanța de apel a stabilit clar și corect că, infracțiunea de șantaj, și-a găsit realizare datorită cerințelor și amenințărilor la care a fost supus Andronic Constantin din partea inculpatului, fapt care reiese și din relatările părții-vătămate, care a susținut că a fost amenințat de către Șarcaliuc Roman să îi întoarcă suma de 2500 euro ca datorie, deoarece pachetul transmis din Germania lui Andronic Constantin nu a ajuns în Republica Moldova.

Instanța de apel în decizia sa și-a motivat corect soluția sa în baza art. 189 alin. (2) lit. d) și b) Cod penal în privința inculpatului Șarcaliuc Roman ținând cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75, 76, 77, 90 Cod penal, precum și de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Prevederi legale care au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, gravitatea infracțiunilor săvârșite.

Prin urmare, se atestă că soluția instanței de apel este legală și întemeiată în partea pedepsei stabilite inculpatului, o pedeapsă echitabilă, care își va atinge scopul pedepsei penale.

De asemenea, ce ține de argumentele recurenților, prin care aceștia își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, precum că aprecierea probelor a fost efectuată contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că aceste alegații nu constituie temeiuri de recurs.

Astfel, instanța de recurs nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară,

examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal reține că, corect au fost reîncadrate acțiunile inculpatului Șarcaliuc Roman în baza art. 189 alin. (2) lit. b) și d) din Codul penal, iar din ansamblu de probele administrate, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate, nu și-au găsit confirmarea.

Cu referire la argumentele inculpatului ce țin de pct.11) și 13) alin.(1) art.427 din Codul de procedură penală Colegiul menționează că:

În temeiul art. 1 alin. (1) Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016 prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate **care manifestă căință activă** în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art.2–9, 11 și 12.

Potrivit prevederilor art.57 alin. (1) din Codul penal, persoana poate fi liberată de răspundere penală în legătură cu căința activă.

Deci, înainte de aplicarea actului de amnistie, se constată dacă inculpatul a manifestat căință activă pentru fapta infracțională comisă.

Respectiv, prevederile Legii privind amnistia nu sunt aplicabile în privința lui Șarcaliuc Roman or, în cadrul judecării cauzei penale acesta nu a manifestat căință activă pentru fapte săvârșite, dar din contra s-a considerat nevinovat pentru fapte imputate.

Din cele enunțate se concluzionează că instanța de apel corect a reținut încadrarea juridică a faptei inculpatului Șarcaliuc Roman în baza de art. 189 alin. (2) lit. b) și d) din Codul penal, respectiv Colegiul nu atestă la caz eroarea de drept prevăzută de pct. 8) 11) și 12) și 13) alin.(1) art.427 din Codul de procedură penală.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar afectat hotărârea atacată sub aspectul contestat, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu și avocatul Ticu Ion în interesele inculpatului Șarcaliuc Roman împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2021, în cauza penală de învinuirea lui Șarcaliuc Roman, se declară inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 noiembrie 2021.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari